

РЕШЕНИЕ

№ 3513

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7428** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от И. В. К., починал в течение на производството, поради което по делото са конституирани като ищци наследниците му Д. Г. Т.-К., И. И. К. и Д. И. Б.. Първоначално искът е предявен срещу Български зъболекарски съюз, като с допуснато изменение на иска по молба от 31.12.2020г. чрез заменяне на страна /ответника/ в процеса, с определение по делото от 01.03.2021г., производството е прекратено по отношение на БЗС и като ответник е конституирана Районна колегия-В. на БЗС. Съгласно допуснатото изменение на иска в последното по делото заседание, претендира се обезщетение в размер на 33 324,54лв. за претърпени от И. В. К. имуществени вреди – пропуснати ползи в периода от 01.08.2015г. до 28.09.2017г., през който не е могъл да упражнява професията си на лекар по дентална медицина поради незаконосъобразно бездействие на председателя на РК-В. на БЗС да изпълни своевременно съдебното решение №5287/01.08.2014г. по адм.д.№776/2014 г. на АССГ – 37 състав, като се впише в регистъра на Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз /БЗС/ д-р И. В. К.. Претендират се и законната лихва върху главницата, считано от предявяването на исковата молба до окончателното заплащане на задължението, както и направените по делото разноски.

Ищците Д. Г. Т.-К., И. И. К. и Д. И. Б., в представено по делото писмено становище от адв.А., поддържат иска.

Ответникът по делото Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз, в представен по делото писмен отговор на исковата молба, в съд.з. чрез адв.К. и в представена писмена защита, оспорва иска като неоснователен. Излага съображения, че не се установява ищецът да е регистрирал собствена практика по ЗЛЗ или да е сключил договор с лечебно заведение; както и че не е доказано, че би имал пациенти. Прави се и възражение за изтекла погасителна давност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение №5287/01.08.2014г. по адм.д.№776/2014 г. на АССГ – 37 състав, оставено в сила с окончателно решение №5447/13.05.2015г. по адм.д.№13428/2014г. на ВАС-Шесто отделение, са отменени решение изх.№640 от 14.12.2013г. на Управителния съвет на Българския зъболекарски съюз (УС на БЗС) и потвърдения с него отказа на председателя на РК на БЗС – [населено място] изх. № 125 от 05.11.2013г. по заявление вх. № 28 от 23.10.2013г. на жалбоподателя д-р И. В. К. да бъде вписан в регистъра на РК на БЗС – [населено място]; като преписката е изпратена на председателя на РК на БЗС – [населено място] за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решение на АССГ в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

С Определение №1008/19.02.2016г. по адм.д.№8167/2015г. на АССГ е оставена без разглеждане жалбата на И. В. К. срещу мълчалив отказ на УС на БЗС да изпълни съдебното решение, като са изложени мотиви, че неизпълнението на съдебно решение не попада в хипотезата на чл.58 от АПК.

С Разпореждане №1886/31.03.2016г. по адм.д.№2077/2016г., оставено в сила с решение №6785/04.11.2016г. по адм.д.№4652/2016г., и с Разпореждане №1819/21.03.2017г. по адм.д.№1488/2017г., оставено в сила с Решение 4264/26.06.2017г. по адм.д.№4032/2017г. на АССГ, на основание чл.306, ал.2 АПК, на председателя на РК на БЗС-В. са наложени глоби за неизпълнение на съдебното решение.

Съгласно протоколно решение от 20.09.2017г. на УС на Районна колегия на БЗС, д-р И. В. К. е вписан в регистрите на Районна колегия на БЗС на 20.09.2017г.

Видно от представената по делото справка от Търговския регистър дъщерята на И. В. К. - И. И. К.-Н. е съдружник с друго лице при равни дялове в „Дентален център Омега Дента груп“ЕООД, регистрирано 2010г., което дружество видно от представените по делото писмени доказателства е собственик на имоти в [населено място] и в [населено място] съответно от 2014г.и от 2011г.

Разпитаните по делото свидетели Б. Е.-С. и Т. А. установяват че въпреки, че бил търсен от пациенти стоматолог и е имал възможност да работи в основания от дъщеря му Д. център, д-р К. не е могъл да работи в процесния период заради обстоятелството, че не е бил вписан в регистъра на БЗС.

Съгласно заключението на вещото лице С. Д.-К. по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, за периода 01.08.2015г.-28.09.2017г. чистият доход на д-р И. К. като лекар по дентална медицина за шест часа на ден, би бил 34 206,22лв. като работещ по трудово правоотношение и 33 324,54лв. като самоосигуряващо се лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Според разпоредбата на чл.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; вреда - имуществена или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

По първата изискуема предпоставка:

По делото се твърди незаконосъобразно бездействие на РК-В. на БЗС да изпълни съдебно решение. Безспорно е, че в процесния период, без да се изложат относими мотиви или да са дадени указания към д-р И. К. /включително относно представянето на удостоверение за съдимост, което е сторено по инициатива на ищеца/, д-р К. не е бил вписан в регистъра на БЗС, като това е направено едва на 20.09.2017г. Междувременно по Разпореждане №1886/31.03.2016г. по адм.д.№2077/2016г. и Разпореждане №1819/21.03.2017г. по адм.д.№1488/2017г. на зам.председателя на АССГ, за да се наложат глоба на основание чл.30б, ал.2 АПК, е установена преюдициално незаконосъобразността на бездействието по чл.33, ал.3 и ал.4 чл. 3, ал. 1 от Закона за съсловните организации на лекарите и на лекарите по дентална медицина /ЗСОЛЛДМ/ на УС на РК, съответно на председателя като негов член, да извърши дължимото според съдебното решение действие – да впише д-р К. в Регистъра на БЗС. Предвид горното, съдът приема, че е налице първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – установяване на незаконосъобразно бездействие от страна на длъжностни лица на ответника.

Налице е и втората предпоставка, а именно настъпването имуществени вреди. От събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключението по назначената ССЧЕ се установява, че в процесният период 01.08.2015г.-28.09.2017г., въпреки, че е бил търсен лекар, д-р К. не е упражнявал професията си, поради което е пропуснал да реализира доходи в размер на 33 324,54лв.

Относно третата предпоставка на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – причинна връзка между направените вреди и установеното поведение на администрацията,

съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗСОЛЛДМ създава задължение за членуване в БЛС, съответно в С., на всички лекари и стоматолози, които упражняват професията си. Вписването в регистъра на районната колегия, на територията на която се установява на работа, е въведено от чл. 4 от ЗСОЛС наред с изискванията на раздел II от Закона за здравето като условие за упражняване на професията от лекар или лекар по дентална медицина на територията на Република България. Т.е. липсата на вписване в регистъра на РК е пречка за упражняване на дейност като лекар по дентална медицина както по трудово правоотношение, така и като самоосигуряващо се лице, поради което е неоснователно възражението на ответника че вредите са реализирани в резултат на липсата на регистрирано лечебно заведение от д-р К..

По отношение на направеното от ответника възражение за изтичане на петгодишната погасителна давност, съдът съобрази следното:

Доколкото вредите се претендират от изпълнение на съдебно решение, а не от отменения с него акт, съдът приема, че давността започва да тече от датата на която са настъпили вредите от невписването в регистъра на БЗС д-р К., а не от влизане в сила на решението - 13.05.2015г. Искът по който е образувано настоящото производство е предявен на 30.07.2020г., но първоначално срещу друго юридическо лице – БЛС. Молбата, въз основа на която с Определение от 01.03.2021г. по делото е допуснато изменение на иска чрез заменяне на ответника в процеса с РК на БЗС-гр.В., е подадена на 31.12.2020г., т.е. по отношение на РК на БЗС-В. давността е прекъсната тогава. Предвид горното съдът намира, че не е изтекла давност по отношение на претендираното обезщетение за периода след 01.01.2016г., като същото се дължи до 20.09.2017г., когато д-р К. е вписан в регистъра, като с това е изпълнено съдебното решение.

Въз основа на горното, настоящата инстанция намира исковата претенция за частично основателна и доказана, поради което същата следва да се уважи като на ищеца ще следва да се присъди обезщетение за 2016г. в размер на 13 676,06лв. и за периода 01.01.2017г.-20.09.2017г. в размер на 13 190,42лв., общо в размер на 26 866,48лв. Искът за обезщетение за периода 01.08.2015г.-31.12.2015г. и за периода от 20.09.2017г. до 28.09.2017г. в размер на 6 458,06лв. ще следва да бъде отхвърлен.

Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ответникът ще следва да бъде осъден да заплати на ищите съдебни разноски за държавна такса -10лв. и съответно на уважената част от иска разноски за адвокатско възнаграждение /платени в размер на 1300лв./ и за съдебни експертизи /платени в размер на 700лв./ съответно в размер на 990лв. и 530лв.; общо 1530лв. Ищите ще следва да заплатят на ответника съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ съдебни разноски за адвокатско възнаграждение /платено в размер на 1150лв./, съразмерно с отхвърлената част от иска - 260лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз да заплати на Д. Г. Т.-К., ЕГН-[ЕГН], И. И. К., ЕГН-[ЕГН], и Д. И. Б., ЕГН-[ЕГН], в качеството им на наследници на И. В. К., починал на 05.07.2021г., обезщетение в размер на 26 866,48лв. за претърпени от И. В. К. имуществени вреди – пропуснати ползи в периода

от 01.01.2016г. до 20.09.2017г., през който не е могъл да упражнява професията си на лекар по дентална медицина поради незаконосъобразно бездействие на УС на РК-В. на БЗС да изпълни своевременно съдебно решение №5287/01.08.2014г. по адм.д.№776/2014г. на АССГ – 37 състав, като се впише в регистъра на Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз д-р И. В. К.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.01.2021г. до окончателното заплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на Д. Г. Т.-К., И. И. К. и Д. И. Б., в качеството им на наследници на И. В. К., да бъде осъдена Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз да им плати обезщетение за размера над 26 866,48лв. до 33 324,54лв. за претърпени от И. В. К. имуществени вреди – пропуснати ползи в периода от 01.08.2015г. до 31.12.2016г. и в периода от 20.09.2017г. до 28.09.2017г., през който не е могъл да упражнява професията си на лекар по дентална медицина поради незаконосъобразно бездействие на УС на РК-В. на БЗС да изпълни своевременно съдебното решение №5287/01.08.2014г. по адм.д.№776/2014 г. на АССГ – 37 състав.

ОСЪЖДА Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз да заплати на Д. Г. Т.-К., ЕГН-[ЕГН], И. И. К., ЕГН-[ЕГН], и Д. И. Б., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 1530лв.

ОСЪЖДА Д. Г. Т.-К., ЕГН-[ЕГН], И. И. К., ЕГН-[ЕГН], и Д. И. Б., ЕГН-[ЕГН], да заплатят на Районна колегия-В. на Български зъболекарски съюз съдебни разноски в размер на 260лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: